

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Friderici Karg de Bebenburg Serenissimorum DD.
Fratrum Principum Electorum Colon. & Bavar. Ducum &c.
... Dissertationes Theologicæ, Nomo-Canonicæ,
Historicæ, & Politicæ Ad Constitutionem ...**

Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Coloniæ Agrippinæ, 1690

Diss. VII. De forma extrahendi delinquentes exceptos, & pœnis
Contraventorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38308

DISSERTATIO VII.

De Forma extrahendi delinquentes exceptos, & pœnis contraventorum.

168. **D**E iudice immunitatis & forma Constitutionis Gregorianæ servanda.

169. Laici contra hanc formam viâ facti procedere tentantes, quomodo cohibendi?

170. An Ecclesia liceat armis temporali-
libus tueri jus Asyli.

171. De declaratione censura jam incurse: & quomodo vel ab Episcopis, vel ab ipsis confugis immunitas violetur?

172. Extractio Confuge contra formam à Gregorio XIV. prescriptam est injusta, & sacrilega, graviterq; punitur, tam de Iure Canonico, quàm de Civili.

173. Expediit declaratoria præmitti citationem extrahentis: & ubi obtinenda sit absolutio ab hac excommunicatione?

168. De

168. De Judice immunitatis jam supra deduxi, *num. 83. & 156.* eum esse solum Episcopum, ita ut nec Capitulum tempore Sedis vacantis, nec Prælatus inferior exemptus cum qualitate *nullius*, ullas sibi partes cognoscendi de jure Confugarum tribuere possit; sed in his duobus casibus unice recurrendum sit ad Episcopum viciniorem: cui, juxta formam & conditiones à Gregorio XIV. præscriptas, incumbit, ut, ante traditionem Rei, *verè* cognoscat, quòd is delictum exceptum commiserit: cui cum æquè directè ac per se in honorem & reverentiam loci sacri competat privilegium immunitatis, quàm ipsimet Ecclesiæ vel alteri loco immuni: licet notoriè constaret à Reo confuga crimen exceptum commissum fuisse: ad servandam tamen dictæ constitutionis formam, tenetur Episcopus, ante relaxationem Rei, *primò* citare tum *Ecclesiam*, sive hujus nomine *Promotorem fiscalem*, cujus est defendere jura

jura Ecclesiæ ; tum & ipsum delinquentem, de cujus videlicet præjudicio quàm maximè agitur : *secundò* repetere testes in processu informativo auditos, tum quia priùs, partibus non citatis, examinati minimè probant; tum quia non rarò dictis suis, in bonum earundem partium, aliquid addunt, vel detrahunt, vel alio modo se declarant : ut proinde, quamvis ad detectionem criminis excepti, juxta plura S. Congregationis immunitatis Responsa relata à Pignatello *Tom. 1. consult. Can. 127. num. 16. & seqq.* deservire possit informatio capta ex processu fabricato per Judicem laicum ante confugium; siquæ tam Ecclesia, quàm Reus, testes pro repetitis habere, vel iis aliàs acquiescere velint, ad ulteriora procedi queat : his tamen acquiescere nolentibus, necessariò ad præfatos actus deveniendum, & quoniam ad cognitionem qualitatis delicti, non interveniente hîc ullo Accusatore, ex officio

officio proceditur, adeoque nec li-
 bellus, nec litis contestatio desidera-
 tur: iisdem *tertio* terminus ad tuenda
 jura sua necessarius atque sufficiens
 concedendus est, & tandem publi-
 candus processus, Reoque & Eccle-
 siâ nihil utiliter respectivè in defen-
 sionem suam, vel proprii juris favo-
 rem allegantibus, atque sic cognita
 per Episcopum, aut ejus Officialem,
 seu Vicarium, qualitate criminis ex-
 cepti, post latam sententiam de rela-
 xando confuga Curia sæulari, idem
 Episcopus vel ejus deputatus, requi-
 situs à Judice laico, potest ac debet
 per personam aliquam Ecclesiasticam
 ab eo auctoritatem habentem, abso-
 lutè, sine receptione cautionis de
 non inferenda morte vel pœna cor-
 poris afflictiva, absque periculo irre-
 gularitatis, à qua præservatur in læ-
 pedicta Constitutione Gregorii XIV.
quâcunque appellacione postpositâ, nec
 attentâ etiam *quoad effectum devolu-
 tivum*, ad avertendam nimiam pro-
 tractio-

tractionem iudicii, consignare dictū
 Confugam Curiaē seculari : non ob-
 stante *C. si vobis* 28. XXIII. q. 8. ubi
 tantum de intercessione Episcopo-
 rum, vel aliorum Ecclesiae Ministro-
 rum, pro Reis damnatis, apud Prin-
 cipes aut Iudices laicos agitur, ut
 supra *num. 95.* ostendi. Quod autem
 dixi de appellatione per Bullam Gre-
 gorianam Reo sublata, idem dicen-
 dum est de fisco laicali, quando Reus
 & Ecclesia in sui favorem sententiam
 obtinent, ne ad imparia iudicentur,
Scaccia Tr. de appell. q. 17. limit. 46.
num. 3. qui si de facto ad superiorem
 Episcopi Iudicem Ecclesiasticum, qui
 tamen sit infra Papam, appellet, Ju-
 dex *ad quem* rejiciet appellationem: at
 si causa devolvatur ad S. Pontificem,
 expedire videtur pro bono Rei &
 Pace Ecclesiae, ut Reus ex Episcopali
 carcere restitutus Ecclesiae vel cui-
 cunque alteri loco immuni, ibidem
 Apostolicam dispositionem expe-
 cter.

169. Nunquam verò Judex vel Princeps laicus, sive in casibus exceptis, sive in non exceptis, contra hanc Gregorianam Constitutionis formam, viâ facti procedet: cui Reum è loco sacro, extra casum *num. 84.* relatum, extrahere tentanti, non modò reus intra terminos inculpatæ defensionis resistere; sed & Ecclesia se opponere potest, ac debet, dehortando, occludendo portas, ac tandem, si desistere nolit, *C. dilecto 6. de sent. excom. in 6.* ad arma spiritualia, pro sui munimine recurrendo: quibus Hincmarus ipse, ut ut *S. Sedi Romanæ* parùm æquus, cùm à Nicolao I. ei excommunicatio intentata fuisset, apud Flodoardum *L. 3. Hist. Rem. C. 13.* locum esse non negavit, quodocunque per contemptum Canones violantur. Qui si *in Epist. ad eundem Papam* sustinet, iis contra potestatem laicam non facillè utendum: ejusdem & ego mentis sum, tutiora & meliora ad retinendam cum potestate Laica pacem

pacem sequenda esse, quando præ-
 fertim, contemptus authoritatis Ec-
 clesiasticæ, & diffidium in Ecclesia
 metui, aliisque viis Ecclesiæ juribus
 consuli potest: quo argumento etiam
 Ivo Carnotensis olim Paschalem II.
 à ferendis in contumaces quosdam
 censuris, licet in Concilio Romano
 decretis, retraxit, persuasitque Pon-
 tifici, *abundandum esse misericordiæ
 visceribus, ubi fas non est debitam ex-
 ercere fortitudinem.* Ne tamen teme-
 re nimis violetur Ecclesiæ authoritas,
 quis, obsecro, justus rerum Arbiter
 inficietur, etiam fas esse, ut secula-
 rium quandoque Judicum vim, quan-
 do maximè alius se tuendi modus
 non superest, censuris compescat, ju-
 bente Evgenio III. in Synodo Re-
 mensi A. C. 1148. *ne propter laicorum
 prohibitionem, aut temeritatem, E-
 piscopi Ecclesiasticam dimittant justi-
 tiam exercere:* quâ lege olim A. C.
 1369. inductus Cuno Archiepisco-
 pus, ut habent Annales Trevirenses,
 L. 18:

L. 18. n. 26. ob violatas SS. locorum
 immunitates , & perversa Ecclesie
 jura , anathemate primùm usus , &
 interdicto sacròrum , tandem Cle-
 rum ipsum ex urbe migrare jussit, to-
 toque biennio sacra suspendit, donec
 rem prælio definivit , cæsis , capti-
 que pluribus , qui per dioccesin ho-
 stiliter grassari præsumperant , &
 sexaginta Equestris Ordinis viris ad
 varia loca in custodiam abductis: non
 diffidentibus Gallis , suis non minus,
 quàm Ecclesie universalis Canoni-
 bus excommunicari fures sacrilegos,
 & in Capitularibus invasores jurium
 & jurisdictionum ad Ecclesiam per-
 tinentium , tanquam rerum Deo
 consecratarum , quarum usurpatio
 sacrilegii labe non caret, anathemati-
 zari: ut proinde , quamvis à prima sui
 origine hæc localis immunitas Eccle-
 siis , Monasteriis , domibusque reli-
 giosis ac piis , ab Imperatoribus laicis
 concessa dicatur , eam Ecclesie semel
 absque limitatione datam , ac Deo
 conse-

confe-
 rurfu
 ac co
 liud
 infer
 Princ
 prom
 nequ
 cohib
 clesia
 Deo
 Angl
 Lega
 Clare
 ab A
 Thon
 piRo
 pisc
 rat ex
 tis, M
 jus e
 nend
 1164
 fidel
 rio N

consecratam, nemo sine sacrilegio
 rursus tollere possit: cuius tuitioni
 ac conservationi, nisi remedium al-
 liud suppetat, recurrendo à vi Iudicis
 inferioris ad æquitatem ipsiusmet
 Principis, cum spe opportuni ac
 prompti iuvaminis obtinendi, prodi-
 nequeunt Ecclesiæ jura, nec ignavè
 cohibendus est usus potentia S. Ec-
 clesiæ ad coercionem malorum à
 Deo concessæ: prout Henricus II.
 Angliæ Rex coram Ecclesiæ Romanæ
 Legatis agnovit, rescissis conventûs
 Clarendonensis articulis, jam prius
 ab Alexandro III. ad instantiam S.
 Thomæ Cantuariensis Archiepisco-
 pi Romæ damnatis, quorum unus E-
 piscopis facultatem de facto ademe-
 rat excommunicandi, Regibus invi-
 tis, Ministros Dominicòs, vel alicu-
 jus eorum terras sub interdicto po-
 nendi, apud Spondanum ad *A. C.*
1164 n. 7. quod consonat antiquæ
 fidelium doctrinae relatæ à S. Grego-
 rio Nazianzeno *orat. 1. de Pace* ajen-
 te:

te : nec segnior quisquam esse debet,
quàm par sit; nec ferventior : ubi veri
apertè se prodit impietas , tum nobis
faciendum est , ut adversùs ignem , &
ferrum , & tempora , ac denique ad-
versùs omnia cominus feramur : nec
quidquam perinde metuendum est,
quàm ne quid magis , quàm Deum
metuamus.

170. Major est difficultas , an Ec-
clesiæ liceat armis temporalibus jus
sacræ immunitatis localis contra lai-
corum invasionem tueri ? ubi , ut de
Eusebio Metropolitâ Bithyniæ , post-
modum Archiepiscopo CPano , nihil
dicam , quem ministerio propè mili-
tari non ad vindicanda vel servanda
Ecclesiæ jura ; sed in ope Licinio Ty-
ranno ferenda perfunctum Constanti-
nus M. apud Theodoretum L. 1.
hist. Eccl. C. 20. severat , Gratianus
in Decreto c. Maximianus 3. XXIII.
q. 3. & c. de occidendis , 9. caus. ead. q.
5. ex duobus S. Augustini locis scil.
epist. 50. & 154. ab ipsius Ecclesiæ
Christi.

Christi
rem S
23. v.
per N
rum si
in sui t
Felicem
ne san
men , l
militib
proche
fuisse
lexand
L. 7. c.
præfec
Alexar
fore D
Laurea
tari , p
ex eade
phron
in Cha
& Mar
in secu
templu

Christi primordio allegat in hanc
rem S. Paulum Apostolum qui *Act.*
23. v. 17. & seqq. detectis Tribuno
per Nepotem suum insidiis Judæo-
rum sibi paratis, deductores armatos
in sui tuitionem per viam ad præsidem
Felicem assumpsit, nullum in effusio-
ne sanguinis illorum agniturus cri-
men, si Judæi, qui conjuraverant, à
militibus secum euntibus fortè de-
prehensi, atque pro merito tractati
fuisent. De S. Cyrillo Patriarcha A-
lexandrino deinde testatur Socrates
L. 7. c. 13. ab ipso, non Augustalis
præfecti, sed proprio milite Judæos
Alexandriæ ejectos: & ab ejus succes-
sore Dioscoro, licèt intruso, sacra
Laureata novi Principis, manu mili-
tari, per Isidorum Diaconum ductâ,
ex eadem Urbe eliminata fuisse So-
phronius civis Alexandrinus retulit
in Chalcedonensi Synodo *act. 3.* sed
& Marcellinus Apameensis Episcopus
in secunda Syria, amplissimum Jovis
templum destructurus, militibus ali-
quot

quot assumptis ex gladiatoribus , apud Sozomenum *L. 7. hist. Eccl. c. 13.* adversus illud contendit : scripsitque de se ipso Gregorius VII. *lib. 8. epist. 7. ad omnes orthodoxos Episcopos* , ut Ravennatem Ecclesiam de impiis Guiberti manibus eriperet , se partes illas armatâ manu petiturum : quo eodem spiritu animatus Gregorius IX. à Friderico II. Imperatore obsecrus in Urbe , reductis ad se tantisper Romanorum civium animis , ac eisdem cruce signatis , Imperatorem , ut habet Martinus Polonus *in ejus actibus* , procul abire coegit : idemque Pontifex , cum Romani nec Urbem interdici à Papa , nec ullum civem excommunicari posse prætenderent , ad frænandum magis populum , auxilium militiam suam , cui Petrum Vintoniensem Episcopum , arte bellandi sub Richardo Rege Anglorum imbutum præfecit : similiter S. Hilarius Episcopus Arelatensis , prætensâ autoritate Zosimi Papæ *epist. 7. & 8.* Prima-

tum
 ciam
 dinato
 matia
 ductu
 Imper
 militi
 bicor
 stentia
 claustr
 cinxit
 Circa
 sus T
 Epiri
 dinis
 fecit à
 sibi fide
 saloni
 pa ep
 reguli
 maxim
 tum e
 tuisset
 cam c
 xin ill
 cum

101
 42

us , &
 cl. c. 1.
 pfitque
 8. epist.
 os , ut
 impiis
 e partes
 : quo
 egorum
 e oblat
 antispe
 , ac ill
 rem , ut
 us actus
 e Ponti
 m inter
 excom
 t , ad
 , aut
 vintom
 ndi sub
 mbutum
 Episco
 thorit
 Prima
 tum

tum sibi super Viennensem Provin-
 ciam vendicans , Episcopos à se or-
 dinatos , prioribus amotis , jure Pri-
 matiali in dictam Provinciam intro-
 ducturus , referente Valentiniano
 Imperatore *in Rescripto ad Aetium*
militie Magistrum , armatâ manu si-
 bi contractâ , ad reprimendos obfi-
 stentium alicubi civium impetus ,
 claustra murorum vel obsidionibus
 cinxit , vel aggressionibus reseravit.
 Circa idem quoque tempus Anasta-
 sius Thessalonicensis Atticum veteris
 Epiri Metropolitanum , sub valetu-
 dinis adversæ prætextu renitentem ,
 fecit à brachio seculari , ad dandam
 sibi fidei sponsonem in scriptis , Thes-
 salonicam deduci. Quem si Leo Pa-
 pa *epist. 84.* increpat , & à traditis sibi
 regulis discessisse contendit , ob duo
 maximè capita Atticum duriùs tracta-
 tum exaggerat : 1. quòd ea de re po-
 tuisset prius apud S. Sedem Apostoli-
 cam conqueri. 2. quòd contra præ-
 xim illius ævi exegisset ab Attico char-
 tulam

tulam de sponſione obedientiæ, ſec
 juramentum fidelitatis &c. ex quibus
 patet, ſedente Leone P. Vicarios A-
 poſtolicæ Sedis uſos fuiſſe operâ mi-
 litum ad authoritatem ſuam aſſeren-
 dam. Quibus porrò modis immuni-
 tatem, poſt adhibita in vanum mi-
 tiora conſilia, Archiepiſcopus Cuno
 ſituitus, jam ſuprà n. 167. expoſuit
 nec minùs celebre eſt factum Adolphi
 à Marca Epifcopi quondam Leodi-
 enſis relatum à Joanne Hocſemio-
 juſdem Eccleſiæ ſcholafico vivo
 tunc teſte, *L. 2. de Geſt. Epifc. Leod.*
c. 11. & ſeqq. qui ſtrenuus Antifites,
 injuriis aduerſus Eccleſiam Chriſti
 creſcentibus, violentâ Jurium, jurif-
 dictionum, atque bonorum præſentium
 Epifcopatûs inuaſione graviter lacer-
 ſitus, non aquieſcente repetitis ſalu-
 taribus monitis populo de malo in
 peius prolapſo, Sedem Officialium,
 cum cæteris Archidiaconorum Cu-
 rriis, Hoyum tranſtulit, tum civita-
 tem ac populum Eccleſiaſtico Inter-
 dicto

dicto supposuit, ac denique, nihil
 istis proficiens, ad arma conversus,
 iteratò compescuit refractoriorum
 audaciam; qua de re cum Hocsemi-
 us Avenione constitutus Papæ inqui-
 renti dixisset, ab Episcopo armis in-
 clyto peruelles manu propriâ de-
 bellari, Pontifexque respondisset:
certè pro Ecclesia sua bene licebat ei:
 author Joannis XXII. responsum de-
 mirans, quasi adversum Canonibus
 sacris, id postmodum his verbis ex-
 culat: *sed considerabat forsitan Papa,*
quòd Imperii desolatio, & ob hoc au-
dacia Principum, ac inde votio catero-
rum, non sinit in hoc Episcopos per A-
lemanniam rigorem Canonum obser-
vare &c. & ideo necessitas lege caret.
 ut de innumeris aliis vindicatorum
 per arma sacrorum Jurium exemplis
 taceam, in Germania potissimùm, u-
 bi quidam Ecclesiastici Principes Me-
 tropolim suam primâ vice Cataphra-
 sti solemniter ingredi consueverunt,
 & pluribus etiamnũ in functionibus

R

publi-

publicis, atque sub ipsis missarum so-
lemnibus ensis præfertur, quem ple-
rique in suis insignibus adhuc hodie
Pedo Episcopali apponunt: ipsimet
tamen minimè tractant; sed, ut olim
1. Reg. 21. v. 9. gladium Goliathi pal-
lio post Ephod involutum, in sui at-
que jurium suorum defensionem per
alios faciendam, cum Achinelecho
asservant. Quam tuitionis Jurium
Ecclesiæ viam ingeniosè magis, quàm
verè, non nemo præsignatam ab ipso
Pacis authore existimat, quando
Matth. 10. v. 14. loca non recipien-
tium fidem deserenda dixit à SS A-
postolis, pulveremque de pedibus
(quod *clarigationis* antiquæ genus
est) excutiendum. Sed quisque pru-
dens Episcopus in Diocesi sibi con-
credita facilè declinat, ne se talibus
implicet, in quibus, præter seanda-
lum publicum, major est damni me-
tus, quàm spes emolumenti, om-
nemque Jurisdictionum conflictum,
æquanimitatis atque Justitiæ laude a-
pud

GI
42

dum levioribus mederi desideramus. Quod tamen minimè vetat, quò minus adversùs impios authoritatis Ecclesiasticæ divinitus institutæ contemptores, Ecclesiam audire nolentes, juxta doctrinam Christi Capitis nostri, tanquam *contra Ethnicos & Publicanos* agamus, eos corripiendo, plectendo, siquè opus sit, à corporis Ecclesiæ abscindendo: quod S. Gregorii Nazian. Ecclesiæ CPanæ renuntiaturi in *orat. ad 150. Episcopos* supremum monitum fuit: *hoc unum requiro, ut (subrogandus in Episcopatu) ex eorum numero sit, qui non, in omnibus rebus, cunctis obsequuntur; sed qui in quibusdam etiam, ob recti studium, in hominum offensionem incurrunt: alterum enim in presens jucundissimum est; alterum in posterum utilissimum.* Quantâ tamen in similibus erga supremos Principes ipsos moderatione utendum sit, S. Tridentina Synodus apud Eminentissimum Cardinalem Pallavicinum in *hist. Conc. Trid. l. 22. C. 5. & seq. & Illustriss.*

GI
42

mun
& se
Rom
sent
Eccle
ab or
obser
Ferd
tore,
tota d
unicu
forma
monit
ret: r
Petru
Ostien
mend
eremo
Mantu
ferè de
subjur
1065.
171
Censu
ne dice
Confu

mum Spondanum *ad A. C. 1563. n. 4.*
& seqq ostendit, ubi cum S. Sedis
 Romanæ Legati nonnulla præparâ-
 sent, quæ in favorem immunitatis
 Ecclesiasticæ constituenda essent, &
 ab omnibus sub pœna anathematis
 observanda: intercedentibus tamen
 Ferdinando I. gloriosissimo Impera-
 tore, & Carolo IX. Gallix Rege, res
 tota demum *sess. 25. de refor. C. 20.* ad
 unicum duntaxat articulum eam in
 formam redacta fuit, quæ solam ad-
 monitionem erga Principes adhibe-
 ret: rogatusque ab Alexandro II. S.
 Petrus Damiani Cardinalis Episcopus
 Ostiensis, inter alia à S. Pontifice e-
 mendanda in Ecclesia significavit ex
 eremo, ad quam post Synodum
 Mantuanam redierat, quòd cunctis
 ferè decretalibus paginis *anathema*
 subjungeretur apud Spond. *ad A. C.*
1065. n. 1.

171. Idem quoad declarationem
 Censuræ jam incurse cum proportio-
 ne dicendum est, si Curia sæcularis
 Confugam sive de facto propriâ au-
 thori-

auctoritate extractum ; sive per erro-
 neam Episcopi (dum res est integra)
 revocantis sententiam traditum re-
 stituere detrectet : quod ultimome-
 tiam Regens Constantius *in supplica-
 tione ad Paulum V. pro moderanda
 Bulla Gregorii XIV. apud Dianam
 coordinatum Tom. 9. Tr. 1. de immu-
 nit. resol. 121. æquum agnovit* , ut
 contra renitentes districtiois Eccle-
 siasticæ gladius exeratur. Ubi, ne
 post hanc Constitutionem Gregoria-
 nam , vel ab Episcopo , vel ab
 ipso forsitan Reo violetur immunitas,
 duo notanda sunt insuper : 1. quòd in
 casibus non exceptis hodie , ad con-
 signandum validè ac licitè Reum, E-
 piscopi voluntati debeat ipsius met-
 riam delinquentis assensus accedere,
 datâ à sæculari Iudice juratoriâ cau-
 tione de non inferenda morte, nec
 aliâ pœna corporali , seu corporis af-
 flictiva , sed pecuniaria solùm , vel
 pœnitentiâ , cui etiam accenseri
 posse videtur : nec aliter practica bilis

61
 42

est casus consignationis in criminibus non exceptis, post hanc Bullam Gregorii XIV. quæ statuit, in casibus expressis, *absque cautione ejusmodi prævia*, delinquentes tradendos esse Curiaæ sæculari. 2. Si Judex laicus in qualicumque extractione non servet formam à Gregorio XIV. præscriptam, non sufficere, quòd vel Reus nulliter extra Ecclesiam detentus, vel etiam in loco immuni, ad faciendam inde sui extractionem, privilegio immunitatis renuntiet in præjudicium Ecclesiæ, vel loci immunitatis, utpote cui privilegium principaliter ac directè concessum est; sed restituendum esse priùs eidem Ecclesiæ, unde voluntariè egredi, tumque demum à Ministris laicis extra locum sacrum capi; solus tamen validè consentire non poterit, ut è loco sacro à potestate laica extrahatur.

172. Præter injustitiam contra Reum, localis immunitatis Privilegio tutum, à laica potestate commissam,

ratione cujus illegitimè extractum
 restituere confestim Ecclesiæ, & huic
 satisfacere, eoq; vel ejus heredibus o-
 mnia dāna & interessere sarcire ex di-
 ctis, n. Si tenetur quisquis hujus scele-
 ris reus gravissimam insuper sacrile-
 gii culpam incurrit, cujus enormitas
 magis patet ex pœnis tum Civilibus,
 tum Canonicis, adversus ejusmodi
 extractores decretis: & quidem I. pœ-
 nā Capitali de Jure Civili *L. Presenti,*
5. C. de his, qui ad Eccles. quæd L. Fi-
deli. 2. C. eod abductores inviti con-
 fugæ è loco Asyli criminis læsæ maje-
 statis condemnat, nudæque cogita-
 tioni, *cit. L. 5.* hoc est, soli conatui
 supplicium mortis præfigit, II. de Ju-
 re Canonico, *multâ pecuniariâ,* ap-
 plicandâ in cultum offensæ Ecclesiæ,
C. si quis contumax 20. C. quisquis 21.
XVII. q. 4. III. *excommunicatione fe-*
renda sententia sub conditione, si vio-
 lator immunitatis Ecclesiasticæ non
 restituat reum, nec satisfaciat: *per*
multos Canones XVII. q. 4. que an per
 Con-

Con
 in ex
 aliqu
 anti
 inno
 veru
 stitu
 affir
 bis a
 est,
 que
 qui
 extra
 non
 præf
 Mini
 mino
 tione
 men
 five
 non
 Bulla
 aliās
 dat u
 di po

Constitut. Gregorianam mutata sit
in excommunicationem lata sententia,
 aliqui dubitant, quòd Gregorius XIV.
 antiquarum solummodo pœnarum
 innovationem intendisse videatur :
 verùm, ne verba Gregorianæ Con-
 stitutionis : *ipso facto* : superflua sint,
 affirmativè respondendum, & ex ver-
 bis ac mente Gregorii XIV. dicendum
 est, ab omnibus ac singulis quâcun-
 que dignitate & autoritate præditis,
 qui confugas in non exceptis casibus
 extrahunt, sive extrahi mandant; vel
 non secundùm formam in hac Bulla
 præscriptam procedunt; aut Reum à
 Ministris suis intra loci immunis ter-
 minos occidi faciunt, excommunica-
 tionem ipso facto incurri. Quòd ta-
 men respectu Episcopi sive Clericum,
 sive Laicum extrahentis (quatenus
 non deliquit in iis, quæ ipsi per hanc
 Bullam expressè injuncta sunt) non
 aliàs obtinet, quàm si vel ipse proce-
 dat ut Princeps temporalis, cujusmo-
 di potestas in Germania cum Episco-

R s pali

pali plerumque conjuncta est; Vel ut Officialis Principis Laici E. G. ut Pro-Rex, Gubernator. &c.

173. Licet autem in notoriis propriè non feratur sententia; sed quædam Juris executio fiat, si videlicet certum sit, nullam delinquenti defensionem, aut excusationem competere: cum tamen, ob verbum *Presumpserit* in Bulla positum, dolus extrahentis requiri videatur: semper expedit, antequam extrahens declaretur Excommunicationi obnoxius, præmitti citationem extrahentis *ad dicendum causam, quare &c.* quo non comparente, sed in statu excommunicationis pervicaciter permanente, procedendum est ad declaratoriam & affixionem schedularum, ut vitetur ab aliis usq; ad obtentam absolutionem Canonica, seq; passim vitari conspiciens, rubore suffusus, ad humilitatis gratiam, & reconciliationis affectum faciliùs inclinetur. *C. Pi. a. de except. in 6. Clemen. de pœn. aliisque*

que suo exemplo terrorem incutiat,
 ne pari passu procedant: rejectâ ap-
 pellatione ab ejusmodi Declaratoria,
 quæ, attentâ contumaciâ, ad impe-
 diendum solummodo Justitiæ cur-
 sum, attendi non debet *L. Eius qui*
1. C. quor. appell. non recip. prout à S.
 Congregatione Immunitatis sæpe re-
 solutum fuisse refert Sperellus *decis.*
48. num 49. cum sententia Juris sem-
 per justa præsumatur, *arg. C. Erit au-*
tem 2. dist. 4. Et licet post excommu-
 nicationem semel incursum, extra-
 ctum ab Ecclesia eidem restituat, ob-
 latâq; satisfactione absolvi desideret,
 non per hoc liberatur à Censura de
 Jure lata ob crimen commissum,
 quousque Canonicè absolutus non
 fuerit: imò in casibus exemplaribus
 adhuc deveniri quandoque solet ad
 declaratoriam & affixionem Cedulo-
 num, qui ad incutiendum aliis saluta-
 rem merum affixi remanent, donec
absolutio, juxta stylum Pœnitentiariæ
 & Curia Romanæ, sacra q; Congre-
 gationis

gationis Immunitatis sensum 16. Junii
1631. Vicario Generali Capuæ exposi-
tum, à Summo Pontifice conceda-
tur: id quod etiam ab Urbano VIII.
per litteras de ejus mandato omnibus
Episcopis ab Eminentissimo Bandino
15. Martii 1629 scriptas declaratum
refert Ciarlinus *L. 1. controv. foren.*
c. 10. num. 39. sacraque Congregatio
Immunitatis multoties resolvit, cujus
censuræ & iudicio hæc omnia ac sin-
gula devotissime submitto

GI
42

APPENDIX

De

ASYLO PHILOSOPHORUM,

*Veram, non simulatam Philosophiam
affectantium.*

174. Quam pessulo portæ obducto
Cant. 5. v. 2. totam nive pu-
riore^m, nævique expertem legimus,
ac

ac su-
sa è d
ad ar
palli
si veri
sefert
18. ve
aut m
abusu
extern
Miser
gendis
quidè
mines
træ ni
rens, l
hoc est
cipis Sa
segg
pericul
latitans
Regum
missoru
plitudin
se passus